

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

394.9

Szerző:

Cím: Szaporodnak az életuntak

Forrás:

Népszava

Bp.
(Hely)1921. 7. 26
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

1921

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 2°

— Szaporodnak az életuntak. A napilapok hírovtatóiban minden nap több és több beszámolót kényszerülnek adni az ujságcsinálás emberei az öngyilkossági esetekről. Szorgalmas szociálstatisztikusok kimutatták, hogy az öngyilkosságok száma meredeken emelkedik fölfelé nagy krízisek idején. Most olyan időben élünk, amikor gazdasági és lelki válságok kemény karma tépi az életet, amelyek a megszokottság sineiről lesiklottak és most céltalanul tévelyegnek a kopár sikon, amelyről a háboru és a nyomában járó sok, mindenféle baj mindent letarolt, ami az életet életté tette, ami az életet kívánatossá, széppé és megélni valóvá, az ember számára elfogadhatóvá tudta tenni. Akit a politikai hírek zaklatott és elkedvetlenítő sorai nem riasztanak el az ujságolvasástól és akinek maradt még idege ahhoz, hogy megkeresse a hasábok aljára szorított élettragédiákat, borzadva látja, hogy minden napnak megvan a néhány olyan halottja, akit nem a fizikai törvények kényszere szakított ki az életből, akinek életét nem egy másik ember veszett indulata oltotta ki, hanem akinek a kezét valami megdöbbentő, sötét, belső ösztön irányította arra, hogy revolvert szögezzzen öntestének vagy a mérgeppoharat markolja meg. A minden nap szaporodó öngyilkosságok csak egyik tünete ennek a mai sötét és szomorú kornak, amely az emberek lába alatt ingadozóvá teszi a talajt és amely ma sokkal kevésbé

tud felelni arra az emberi lélekben mindig élő örök kérdésre: *Miért?* A mentőegyesület egyik nyilatkozata szerint az öngyilkosok nagy hányada a 18—25 esztendősek soraiból kerül ki. *Megdöböntő!* Az ifjúság lendülete sem bír megbirkózni az akadályokkal. Az ifjúság mindenek fölött álló értéke sem tudja elviselhetővé tenni az életet? Ugy látszik: — nem. A mentőegyesület nyilatkozatának van két megállapítása, amelyet érdemes lerögzíteni. Az egyik az, hogy a fiatal öngyilkosok *tulnyomó része nő*, akik reményevesztett szerelem miatt oltják ki az életüket. A másik, hogy a férfiak legnagyobb részét *a gazdasági gondok kergetik a halálba*. A nő a mai társadalomban és nevelésének tradíciójánál fogva is a házasság felé indul, mint olyan cél felé, amelyhez — hite szerint — ha elér, a boldogságához ér el. A nő számára ma más megnyugtatóbb gazdasági és erkölcsi megoldás nem kínálkozik. De éppen ez a megoldás most a legnehezebb, szinte alig-alig lehető. A háboru vihara *a férfiak száz-ezreit irtotta ki* és akik megmaradtak, azokat a nincstelenség és a gazdasági kietlenység zordsága tiporja. És ha már a szegény emberek azelőtt régen-régen, a békesség boldog világában is azzal háritották el maguktól a családi élet hívogató képét, hogy minek egy nyomorúságból kettőt csinálni, akkor most, amikor az élet valóban nem egyéb a nyomorúság keserves kálváriájánál, most még sokkal inkább fordul el a férjember a házasság gondolatától. A szegény lányok sivar életéből most még az a távoli reménység is kiesett, hogy férjhez mehetnek és a reménytelenség zord szele fuj bele a lelkükbe és beleéneklie az agyukba a halál nótáját. A szétdult társadalom tar sikján ezért buknak föl annyian a reménytelenül menetelők aszonycsapatából.

fővárosi hazinyomda 1920